

525/1488

מיומנו של ד. בן גוריון .

פרס, 18.9.37.

הבוקר נפגשתי עם חיים. הוא מרצה בגנף. אורמס, דילבוס
וסנדר דברו כבושוח באוני אנוליה. שקבורי בגנף - זהו מטפל עכשיו
בעני שלנו. הועדה חתיה מורכבת משלשה, אחד מהם קרטר. חיים אמר
לשקבורי שהם הם יגעו בגבול הצפוני - הענין בכל. ובאילו שקבורי
הבטיחו שהגליל יהיה בסדר. היחסים עם גור נחקקלו - גור שלח לו מכתב
„מחונף“ על הגלויים שבכרוניקל.
המצב בעולב הערבי - במוריה, בעיראק, בערב - פרוע, והאנגלים
יורעים זאת. אח ערן לא ראה - אבל שוחח עם אליוס ומלקולם. לא ריבר
על הגבולות. מחר יסע ללונדון, ובאוקטובר יבוא לארץ. אינו יודע כלום
על עתידו של ווקוס. חושב שעלי לנסוע לגנף - לראות את סנדר. בגנף עלי
לבוא ללונדון - עד אוקטובר.
מסרתי לו על המצב באמריקה.

ערב 24.9.37.

לאחר שבחבתי המכתב לקטלן קראתי המכתב של פלקור המוכר במפורט
את המסך הויכוח אחמול ב„ועדה הששית“ (בגנף) ונחברר שהסיכום הקצר של
ה„טיימס“ הבור אינו חוגן, בכל אופן מטעה. קרנבורן אמר (כשם החמטלה
הבריטית) ששנויי השקפות שהובעו בוויכוח הם רק מרגישים את חרכוב
(complexity) השאלה הארץ ישראלית: הוא הבטיח את הועדה שכל הדעות שנשמעו
בוויכוח ישקלו במלואן ע"י החמטלה הבריטית. כמה הערות שנעשו בחמשך
הויכוח, כגון אלו של נציג נורווגיה (הוא עזר שאלת ירושלם והנוב) הן
ננין ל„גוף“ המיוחד הנשלח לארץ לבחון את המצב (to study the situation).
אין ברצונו להכנס בוויכוח ההספטורי, מכיון שחולדות הענין והשקפות החמטלה
הבריטית הן ידועות למדי. אולם מועיל לזכור מהו המצב שנוצר אחרי החלטת
וועצת החבר שנחקבלת לאחר הצהרתו של ערן. הוא הזכיר את הכפר הלכין של
ה.מ., וציין שחלוקה היא הפתרון הטוב ורוב החקוות ביותר לשאלה. זוהי
עמח של החמטלה הבריטית, אם כי היא לא נחקשרה לשום פרט של איוו חכניה